

havde meddeelt Dplysninger, der tydede paa, at saadanne Efterkrav vel kunde være mulige, saa troede man ikke, det var Tid nu at frastalde dem, forinden denne Undersøgelse fra Statsrevisionens Side var endt. Det er en Selvfølge, at forsaavidt de maatte ansees uerholdelige og intet Ansvar maatte kunne gjøres gjældende imod rette Vedkommende, vilde der ikke være nogen forstandig Grund for Udvalget til at fastholde dem i Finansloven. — Jeg har endnu en lille Bemærkning at gøre med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 59, der slutter sig til Vædringsforslagets Nr. 66. Den ærede Minister synes, at det er urimelige Vædringer, der stilles af Udvalget, men jeg skal i denne Henseende henvise til Anmærkningerne, ifølge hvilke de ere begrundede. Det hedder nemlig i Anh. B. Sp. 467—68, at Udgiften dog nærmest vil falde Embedet tillast, idet den nuværende anden Lærer har tilbudt at ville lide en Decourt af 100 Rd. aarlig i sin Gage; men efter Udvalgets Forslag vil det for hans Vedkommende kun blive 75 Rd., som er 6 pCt. af 1,250 Rd. Efter den Maade, hvorpaa den høitagtede Minister i Anmærkningerne har foreslaaet denne Sag ordnet, vilde man vel for nogle Aar kunne faae dette hundrede Daler, men der er den Fare derved, at naar vedkommende Lærer bliver forflyttet, vil hele Udgiften komme til at udredes af Statskassen. Det er ikke umuligt, at den Lærer, der kommer efter den nuværende, ikke har Anledning til at sætte Priis paa den Leilighed, der er skaffet tilveie. Den tilsigtede Forandring gaaer nemlig ud paa Udvidelse og Forskjønnelse, og det kunde let være, at han vilde føle sig trykket, naar han skulde overtage Forpligtelsen til at overtage de 100 Rd. Der vilde ialtfald ikke være det Mindste til Hindre for, at Ministeriet kunde modtage extraordinaire Afdrag af den nuværende Lærer, for hvis Skyld Forandringen væsentlig bliver gjort.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det er aldeles rigtigt, at det paa ingen Maade er klart, at alle Refiancerne ere uerholdelige, og der er ogsaa ikke faa af dem, der ere Gjenstand for fortsatte Undersøgelser, men de Refiancer, der ere fore-

flaaede udflettede, er nogle, om hvilke det efter nøiagtig Undersøgelser var aldeles klart, at de vare uerholdelige. Hvis jeg tør antage, at Statsrevisionen nu vil gaae ind paa Behandlingen af Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Refiancer ere uerholdelige eller ikke, kan der naturligvis ikke være Noget at erindre derimod; man vil saa kunne komme til et endeligt Resultat, og det er en Selvfølge, at alle de Dplysninger, som Ministeriet er i Besiddelse af, staae til Statsrevisionens Raadighed. — Den Lærer, hvormed der er Tale i Forslaget under Nr. 54, svarer nu 50 Rd., og naar han altsaa desforuden kommer til at svare 4 pCt. af 1250 Rd., saa vil den aarlige Afgift beløbe sig til 100 Rd. Jeg maa bemærke, at jeg ikke anseer det som en fri Sag fra Lærernes Side, at de naar en Bolig er indrettet til dem, vilde kunne sige: vi vilde ikke have den Bolig; det vil ved deres Ansættelse blive stillet som en Betingelse for dem, at de faae en Bolig og saa og saa Meget i Gage. Det vil erindres, at der med Thingets Billigelse er indrettet flere Boliger paa Sonstrup, og dette kunde man ikke have foreslaaet Rigsdagen at bevilge Penge til, naar det var en fri Sag for Lærerne at kunne sige: vi vilde benytte Boligen, eller vi vilde ikke benytte den.

Ordføreren: Ja, jeg maa virkelig modsigge den ærede Minister. Der staaer i Anmærkningerne, at den nuværende Lærer har tilbudt, hvis en saadan Forbedring af Boligen foretages, at ville lide en Decourt af 100 Rd. aarlig i sin Gage. Han svarer nu 50 Rd., men naar hans Bolig maa faae den Udvidelse, som der er Tale om, tilbyder han at svare 100 Rd., og det, der vil følge af Udvalgets Forslag, er, at han vil komme til at svare 75 Rd.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Hvis Meningen af Udvalgets Forslag er den, at det Beløb af 50 Rd., som han nu svarer for Boligen, skal bortfalde, har jeg ikke Noget imod det; men jeg troede, at Meningen var den, at han foruden de 50 Rd., han nu svarer, yderligere skulde svare 75 Rd., altsaa i det Hele 125 Rd. Hvis jeg imidlertid tør antage, at det, jeg nys udtalte, er Udvalgets Mening, skal jeg med Anerkjendelse modtage Forslaget.